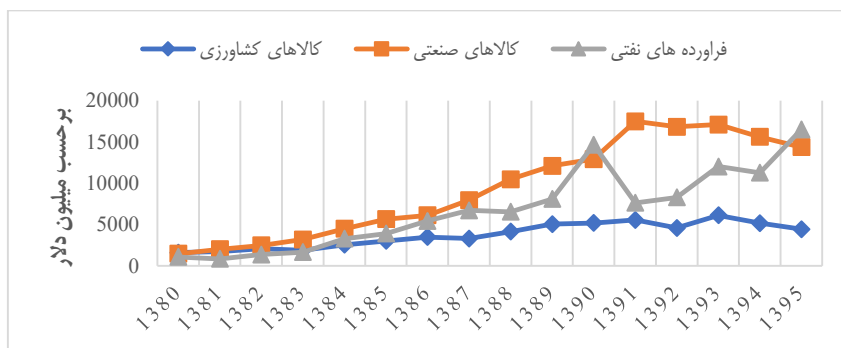

(فرآورده‌های حاصل از نفت و گاز، گازهای نفتی و سایر هیدروکربن‌های نفتی و همچنین نفتالین) است. سهم صادرات صنعتی در سال ۲۰۱۰ برای ایران ۳۳ درصد از کل صادرات را در برمی‌گیرد. این در حالی است که سهم صادرات صنعتی در هند ۸۵ درصد، ترکیه ۸۷ درصد، مالزی ۸۳ درصد بوده است (<http://tccim.ir/economic/index.aspx>). بر اساس نمودار ۲، صادرات فرآورده‌های نفتی نسبت به سال‌های قبل بیشتر شده است؛ چنان‌که در این برنامه صادرات فرآورده‌های نفتی به مرز ۲۵ هزار و ۸۵۷ میلیون دلار رسید و اگر این مقدار از حجم صادرات کم شود، صادرات کشور به حجم ۵۲ هزار و ۹۲۱ میلیون دلار رسیده است که با توجه به هدف‌گذاری برنامه توسعه چهارم، حدود ۱۰۰ درصد تحقق‌یافته است. البته باید به این نکته هم اشاره کرد که سهم صادرات محصولات کشاورزی نیز در این برنامه نسبت به برنامه‌های قبلی روند افزایشی داشته است.

نمودار ۲. ترکیب صادرات غیرنفتی ایران (۱۳۸۰-۱۳۹۵)

منبع: بانک مرکزی و سازمان توسعه تجارت ایران

اگرچه دولت‌های توسعه‌گرا سعی داشتند با کنترل واردات و با اولویت قرار دادن اهداف صنعتی در دستور کار سیاست‌گذاری‌های خودشان، سهم صادرات کشور را در بازرگانی جهانی افزایش دهند، دولت‌های ج.ا.ایران به این موضوع توجهی نداشتند. در برنامه توسعه چهارم که مصادف با «سند چشم‌انداز ۱۴۰۴» بود از دولت خواسته شد تا توسعه و پیشرفت کشور را به‌عنوان یکی از اهداف اصلی